

**Kamer
van Volksvertegenwoordigen**

ZIITING 1971-1972.

1 MAART 1972

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 13
van de samengeordende wetten
op de militaire pensioenen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de werkgroep samengesteld uit afgevaardigden van de Regering en vertegenwoordigers van de vaderlandsliedende verenigingen en van de burgerlijke oorlogsslachtoffers, werden maatregelen uitgewerkt ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandse plicht (programmatie van 1970-1972).

Een der voorgestelde maatregelen was het niet-toepassen van de termijnen waarbinnen het huwelijk moet zijn aangegaan om rechten te doen ontstaan op een weduwenpensioen, ten gunste van de invaliden die voor de leeftijd van 40 jaar zijn gehuwd en in ieder geval voor 1 januari 1935, met dien verstande dat het pensioen slechts ingaat op het ogenblik dat de weduwe de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt.

Deze maatregel werd opgenomen in de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordeelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Artikel B-II van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen zoals het gewijzigd werd bij de wet van 8 juli 1970 bepaalt dat:

« Indien het huwelijk niet dagteken van voor de verwonding, het uitbreken of de verergering van de ziekte, doch uiterlijk op 31 december 1929 werd aangegaan, of indien het na deze datum maar voor 1 januari 1935 werd aangegaan met een persoon die minder dan 40 jaar oud was, heeft de weduwe op voorwaarde zowel in het ene als in het andere geval dat her minstens één jaar heeft gedurend, recht op een levenslang pensioen. »

Hoewel de wet van 8 juli 1970 van aard is de vroeger bestaande toestand te verberen, zullen cr nieternin gevallen zijn die van deze nieuwe bepaling worden uitgesloten.

Er zijn inderdaad weduwen van oorlogsinvaliden die deze nieuwe voorwaarden niet vervullen en dus geen wedu-

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1971-1972

le MAIIS 1972

PRoPosmON DE LOI

modifiant l'article 13 des lois coordonnées
sur les pensions militaires.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le groupe de travail composé de délégués du Gouvernement ainsi que de représentants des associations patriotiques et des victimes civiles de la guerre a élaboré des mesures en faveur des victimes du devoir patriotique (programmation 1970-1972).

L'une des mesures ainsi proposées était la non-application des délais dans lesquels le mariage doit avoir été contracté pour ouvrir des droits à une pension de veuve en faveur des invalides qui se sont mariés avant l'âge de 40 ans, et, en tout cas, avant le 1^{er} janvier 1935, étant entendu que la pension ne prendra cours qu'au moment où la veuve aura atteint l'âge de 60 ans.

Cette mesure a été inscrite dans la loi du 8 juillet 1970 créant de nouveaux avantages en faveur des victimes du devoir militaire ou d'un devoir assimilé.

L'article I3-II des lois coordonnées sur les pensions militaires, tel qu'il a été modifié par la loi du 8 juillet 1970, stipule que:

« Si le mariage n'est pas antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation, mais s'il a été contracté au plus tard le 31 décembre 1929, ou s'il a été contracté après cette date mais avant le 1^{er} janvier 1935 avec un conjoint âgé de moins de 40 ans, et à condition dans l'un et l'autre cas, qu'il ait duré un an au moins, la veuve aura droit à une pension viagère ».

Bien que la loi du 8 juillet 1970 soit de nature à améliorer la situation existante antérieurement, il subsistera néanmoins encore des cas qui seront exclus du bénéfice de la disposition nouvelle.

Il est, en effet, des veuves d'invalides de guerre qui ne remplissent pas ces conditions nouvelles et qui n'auront

wepensioen zullen krijgen, ofschoon zij een gro-t de-l van hun leven gehuwd zijn geweest met een oorlogsinvalide.

Het lijkt ons derhalve billijk dat ook deze gevallen in aanmerking worden genomen voor het recht op een weduwepensioen.

Het onderhavige wetsvoorstel strekt er dan ook toe aan de samengeordende wetten op de militaire pensioenen een bepaling toe te voegen waardoor in generlei beperking van leeftijd of termijn meer voorzien is voor vrouwen die tenminste 25 jaar zijn gehuwd geweest met een oorlogsinvalide.

A. LAHAYE-DUCLOS.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 13-II, 1^e lid, 1^ezin van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, wordt als volgt gewijzigd:

« Indien het huwelijk niet dagtekent van vóór de verwonding, het uitbreken of de verergering der ziekte, doch mits het tenminste 25 jaar heeft geduurde of vóór 1 januari 1935 werd aangegaan en dan tenminste één jaar heeft geduurde, heeft de weduwe recht op een levenslang pensioen. »

Art.2.

Deze wet treedt in werking op 1 juli 1972.

23 februari 1972.

A. LAHAYE-DUCLOS,
A. KEMPINAIRE,
A. DAMSEAUX,
R. BONNEL,
W. DE CLERCQ.

donc pas droit à une pension de veuve, bien qu'elles aient été, pendant une grande partie de leur vie, mariées à un invalide de guerre.

Dès lors, il nous semble équitable que ces cas aussi soient pris en considération en ce qui concerne l'ouverture du droit à une pension de veuve.

En conséquence, la présente proposition de loi tend à ajouter aux lois coordonnées sur les pensions militaires une disposition qui ne prévoit aucune restriction d'âge ou de délai pour les femmes ayant été durant 25 ans au moins l'épouse d'un invalide de guerre.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

La première phrase de l'article 13-II, 1^{er} alinéa, des lois coordonnées sur les pensions militaires, est modifiée comme suit:

« Si le mariage n'est pas antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation, mais s'il a duré au moins 25 ans ou s'il a été contracté avant le 1^{er} janvier 1935 et pour autant qu'il ait alors duré au moins 25 ans, la veuve a droit à une pension viagère. »

Art.2.

La présente loi entre en vigueur le 1^{er} juillet 1972.

23 février 1972.